

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3062/2015. (IV. 10.) AB HATÁROZATA**alkotmányjogi panasz elutasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 2. §-ának „eb” szövegrésze, 21. § (3) bekezdése, 45/A. § (1) bekezdés *b*) és *c*) pontja, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.924/2013/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, továbbá a már hatályon kívül helyezett, a fajtatiszta ebek tenyésztési szabályairól szóló 64/1998. (XII. 31.) FVM rendelet 4. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének és a konkrét ügyben történő alkalmazhatatlanságának megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt – az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése vonatkozásában – elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt egyebekben visszautasítja.

Indokolás**I.**

[1] 1. Az indítványozó egyesület 2014. június 18-án – jogi képviselője útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. §-a szerinti panaszindítványt nyújtott be, melyben kérte az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Átv.) 2. §-ának „eb” szövegrésze, 21. § (3) bekezdése, 45/A. § (1) bekezdés *b*) és *c*) pontja, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.924/2013/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, továbbá a már hatályon kívül helyezett, a fajtatiszta ebek tenyésztési szabályairól szóló 64/1998. (XII. 31.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVMr.) 4. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének és a konkrét ügyben történő alkalmazhatatlanságának megállapítását, mivel azok véleménye szerint ellentétesek az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdésével, XXIV. cikkével és XXVIII. cikkével.

- [2] 2. Az indítványozó egyesület, a támadott bírósági határozat alapjául szolgáló közigazgatási per felperese 2013. január 17-én tenyésztő szervezetkénti elismerés iránti kérelmet nyújtott be a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Állattenyésztési Igazgatóságához (a továbbiakban: NÉBIH) nyolc eb fajta (beauceron, briard, picard, csupaszarcú pireneusi juhászkutya, hosszúsőrű pireneusi juhászkutya, ardenni bouvier, flandriai bouvier, pireneusi hegyi kutya) vonatkozásában. A NÉBIH 2013. szeptember 4-i, 02.5/1285-2/2013. számú határozatában a fenti kutyafajták közül hat esetében (beauceron, briard, picard, hosszúsőrű pireneusi juhászkutya, flandriai bouvier, pireneusi hegyi kutya) elismerte az indítványozót tenyésztő szervezetként, míg az ugyanezen a napon meghozott 02.5/1325-3/2013. számú határozatában a csupaszarcú pireneusi juhászkutya vonatkozásában a kérelmet elutasította, arra hivatkozással, hogy ezen eb fajtából mindössze egyetlen példány található, így az Átv. 20. § (3) bekezdés c) pontjában írt feltétel (jelesül hogy a tenyésztési hatóság a tenyésztéssel foglalkozó szervezetet tenyésztőként csak akkor ismeri el, ha az a tenyésztési program megvalósításához megfelelő létszámú állatállománnyal rendelkezik) nem teljesül.
- [3] A Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: VM) felügyeleti jogkörben mindkét határozatot részben megváltoztatta. A 2013. október 31-én kelt MgF/843.-3/2013.I. számú határozatával (a továbbiakban: I. határozat) a hat elismert kutyafajta vonatkozásában a NÉBIH 02.5/1285-2/2013. számú határozatát részben megsemmisítette, mivel ezen eb fajták tekintetében már volt elismert ebtenyésztő egyesület (a Magyar Kutyatenyésztők Egyesülete, a továbbiakban: MKE), így az Átv. 21. § (3) bekezdése, valamint az FVMr. 4. § (1) bekezdése alapján, melyek szerint tenyésztőszervezetként fajtánként csak egy egyesület ismerhető el, az indítványozó már nem volt ilyenként elismerhető. Az ugyanezen a napon meghozott MgF/843.-3/2013. II. számú határozatával (a továbbiakban: II. határozat) a VM a NÉBIH 02.5/1325-3/2013. számú határozatát, egészen pontosan annak indokolását is megváltoztatta, és a csupaszarcú pireneusi juhászkutya vonatkozásában történő tenyésztőszervezetkénti elismerést arra tekintettel tagadta meg, hogy ezen eb fajtára is létezik már elismert tenyésztőszervezet (ugyancsak az MKE).
- [4] 3. Az indítványozó ezt követően mind az I., mind a II. határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, eljárási és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozással, és kérte azok hatályon kívül helyezését. Eljárási jogsértésként jelölte meg, hogy a felügyeleti jogkörben hozott határozatok egy olyan jogi személy panaszára születtek, amelynek nem volt az adott eljárásban ügyfélképesége,

és hogy ő maga nem kapott értesítést a felügyeleti eljárás megindulásáról. Anyagi jogszabálysértésként azt jelölte meg, hogy jogi álláspontja szerint a fajtaklub (mint amilyen az indítványozó) megalakulásával és elismerésével az ún. „gyűjtőegyesület” (mint amilyen az MKE) a törvény erejénél fogva, külön eljárás nélkül megszűnik, így az MKE elismerése tulajdonképpen csak addig tarthatott, amíg az indítványozó mint fajtaklub meg nem alakult, azaz az MKE elismerése nem akadályozhatta volna meg az indítványozó elismerését, lévén az MKE mint „gyűjtőegyesület” tevékenysége „kiegészítő jellegű”.

- [5] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.924/2013/16. számú, elsőfokon jogerős ítéletében az indítványozó mint felperes keresetét elutasította. A felperes által eljárási jogsértésként megjelölt kereseti kérelmek közül az MKE ügyfélképességének hiánya tekintetében megállapította, hogy az eljárásban az MKE nem volt ügyfél, tekintve, hogy a felügyeleti eljárás hivatalból indult, így annak megindításához sem volt szükséges az MKE panasza. Eljárási jogsértésként értékelte viszont a bíróság azt, hogy a felügyeleti eljárás megindításáról az indítványozó nem kapott értesítést, ez azonban az ügy érdemére nem hatott ki, így erre alapozva a bíróság nem tartotta indokoltnak az I. és II. számú határozatok hatályon kívül helyezését. A bíróság nem osztotta a felperes álláspontját az anyagi jogszabálysértésként megjelölt rendelkezések vonatkozásában sem. Megállapította, hogy nincs olyan jogi rendelkezés, amely alapján az MKE egy, az adott fajtára specializálódott egyesület megalakításával automatikusan elveszítené a már megszerzett jogát a korábban számára lehetővé tett kutyafajták tekintetében a tenyésztőszervezeti elismerésre és működésre. A VM mint alperes tehát jogszerű határozatot hozott, amikor felügyeleti eljárás keretében a NÉBIH jogellenes határozatát részben megváltoztatta, és az indítványozó kérelmét a hat ébfajta vonatkozásában elutasította, hiszen e kérelmet már magának a NÉBIH-nek is – mint anyagi jogilag teljesíthetlent – el kellett volna utasítania. Mindezek miatt a bíróság az indítványozó mint felperes keresetét elsőfokon jogerős ítéletében elutasította.

- [6] 4. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezen ítéletével szemben nyújtott be az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint 27. §-a szerinti panaszt. Az alaptörvény-ellenesség nyilvánítani kért jogszabályok és bírósági ítélet véleménye szerint sértik mindenekelőtt az egyesüléshez való jogot [Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdés], mivel a támadott jogszabályi rendelkezések alapján jogszerűen működő civil szervezetek jogszerű működése lehetetlenül el, és ezáltal bizonyos egyesületek nem végezhetnek többé olyan tevékenységet, melynek gyakorlása alapszabály-szerű működésükből fakad,

és melynek gyakorlására létrejöttek; a támadott bírósági ítélet pedig a fentiek miatt személy szerint a panaszos egyesüléshez való jogának sérelmét okozza. Akik pedig megkapják az elismerést, azok „államigazgatási felügyelet alatt” kénytelenek működni, amely ellenkezik az egyesületi jogból fakadó egyesületi autonómia alapelvével. Ezzel kapcsolatban az indítványozó több korábbi, még az Alkotmány alapján született alkotmánybíróági határozatra is hivatkozik, így a 47/2008. (IV. 17.) AB határozatra, valamint 10/2011. (III. 9.) AB határozatra. Továbbá a panaszos szerint e jogszabályi rendelkezések, illetve az azokon alapuló, a konkrét ügyben hozott bírósági ítélet ellenkeznek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt, a jogállamiság részét képező jogbiztonság elvével, az Alaptörvény XXIV. cikkével (tisztességes hatósági eljárás és a hatóság által jogellenesen okozott kár megtérítése) és XXVIII. cikkével is (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog), azonban utóbbi esetében indítványában csak annak (1) bekezdését jelöli meg mint Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét.

II.

[7] Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályi rendelkezések:

[8] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„VIII. cikk (2) Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. (2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

[9] 2. Az Átv. indítványozó által támadott rendelkezései:

„2. § A törvény hatálya kiterjed a szarvasmarha, bivaly, juh, kecske, ló, szamár, sertés, baromfi, házinyúl, csincilla, eb, mézelő méh, ponty, és az egyéb állatok gazdasági célú tenyész- és haszonérték növelő köztenyésztésére, valamint a vadászható vadfajok zárttéri, élelmiszer-termelési célú köztenyésztésére.”

„21. § (3) Fajták, keresztezési programok, hibridek esetében elismerés csak egy tenyésztő szervezet részére adható ki, függetlenül attól, hogy a fajta egységes cél és program szerinti nemesítése és törzskönyvezése több részszervezetben valósul meg. Ilyen esetben az elismert tenyésztő szervezet felel az egyes tagszervezetek tevékenységének egyenértékűségéért.”

„45/A. § (1) Állattenyésztési bírságot kell kiszabni arra, aki vagy amely [...]

b) tenyésztőszervezeti elismerés nélkül törzskönyvezést végez, tenyészállatot minősít, nyilvános tenyészállat-bírálatot végez, egyéb tenyésztési szolgáltatást nyújt, vagy származási igazolást állít ki;

c) más tenyésztőszervezet jogosultságába tartozó fajta vonatkozásában törzskönyvezést végez, tenyészállatot minősít, nyilvános tenyészállat-bírálatot végez, egyéb tenyésztési szolgáltatást nyújt, vagy származási igazolást állít ki; [...]

[10] 3. Az FVMr. indítványozó által támadott rendelkezései:

„4. § (1) Eb fajtát fenntartani, törzskönyvezni, teljesítményét meghatározni, tenyésztési adatot gyűjteni, nyilvántartani, feldolgozni, a tenyésztési dokumentációt kiadni csak tenyésztő szervezet jogosult. Fajtánként egy tenyésztő szervezet ismerhető el. A kis egyedszámú fajták – amelyek fenntartására önálló szervezet nem alakult meg – fenntartására létrehozott szervezet, fajtacsoporttól függetlenül több fajta fenntartására kaphat elismerést.”

III.

[11] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.

[12] 1. Az Alkotmánybíróságnak mindenekelőtt arról kellett döntenie, hogy az alkotmányjogi panasz befogadható-e. Ennek során vizsgálnia kellett

a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról az Alkotmánybíróság nem köteles külön dönten; a panasz befogadását az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján az érdemi határozatban is elbíráhatja. Ennek alapján az Alkotmánybíróság a befogadásról az érdemi határozatban döntött; a befogadhatósági kritériumok vizsgálatának eredményeképpen a következőket állapította meg.

- [13] 2. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai feltételei:
- [14] Az indítvány tartalmazza azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont].
- [15] Az indítvány az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése vonatkozásában tartalmazza, az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkei vonatkozásában azonban nem tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog indítványozó szerinti sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Ezzel összefüggésben az indítvány az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése tekintetében tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, azonban az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkei tekintetében ilyen indokolást érdemben nem tartalmaz [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont].
- [16] Az indítvány egyértelműen megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket és bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont].
- [17] Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény – indítványozó szerint – megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont].
- [18] Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a jogszabályi rendelkezések és a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [19] 3. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának tartalmi feltételei:
- [20] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint nincs a jog-sérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette [Abtv. 26. § (1) bekezdés b) pont, 27. § b) pont].
- [21] Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés].
- [22] Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 26. § (1) bekezdés, 27. §].
- [23] Az indítvány érvelésében azt állítja, hogy alaptörvény-ellenes az a törvényi és rendeleti szabályozás, mely ebfajtánként csak egy egyesületnek teszi lehetővé

a tényésztőszervezetkénti elismerést, valamint hogy úgyszintén alaptörvény-ellenes az erre alapozott jogerős bírói döntés. Így az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéstről legyen szó [Abtv. 29. §].

- [24] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadható és érdemben elbírálható.

IV.

- [25] 1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkei vonatkozásában nem tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog indítványozó szerinti sérelmének lényegét, illetve ezzel összefüggésben az indítvány ugyancsak az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkei tekintetében nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért elmentés az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítványozó hivatkozott továbbá az Alaptörvény B) cikkére, mégpedig – az indítvány tartalmából megállapíthatóan – annak (1) bekezdésére, a jogállamiság részét képező jogbiztonság sérelmére. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése azonban nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak; azt az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz keretében kivételesen, csak a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetén vizsgálja [3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [137]]. Mivel az indítványozó a támadott jogi rendelkezéseket és bírói döntést nem a visszaható hatályú jogalkotás vagy a kellő felkészülési idő hiánya miatt tartotta a jogbiztonság elvébe ütközőnek, ezért az indítvány e vonatkozásban nem felel meg annak a feltételnek, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be. Ezért az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkei, valamint B) cikk (1) bekezdése tekintetében az alkotmányjogi panaszt az Átv. 2. §-ának „eb” szövegrésze, 21. § (3) bekezdése, 45/A. § (1) bekezdés b) és c) pontja, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.924/2013/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, továbbá az FVMr. 4. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének és a konkrét ügyben történő alkalmazhatatlanságának megállapítására irányuló panaszelem vonatkozásában az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

- [26] 2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban a megjelölt jogszabályi rendelkezéseknek és bírói döntésnek az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdésébe ütközése miatti alaptörvény-ellenességének megállapítása iránti panaszszemet vizsgálta. Az indítványozó érvelése szerint az Átv.-nek és a támadott bírói döntés által felülvizsgált közigazgatási határozat meghozatalakor hatályos FVMr.-nek azon rendelkezései, melyek szerint egy ebfajta tekintetében egy egyesület ismerhető el tényésztőszervezetként, továbbá – ezáltal – közvetlenül azon bírói döntés is, mely ezeken alapul, ellentétesek az egyesüléshez való joggal, mely szerint – az Alaptörvény szóhasználata értelmében – mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni. A panaszos szerint az Alkotmány és az Alaptörvény egyesüléshez való jogra vonatkozó rendelkezései tartalmilag azonosak, így az Alkotmánybíróság felhasználhatja a korábbi, az Alkotmány hatálya idején keletkezett határozataiban kifejtett érveket és döntési szempontokat.
- [27] Az indítványozó mindenekelőtt hivatkozik a 47/2008. (IV. 17.) AB határozatra [ABH 2008, 1372.] Az Alkotmánybíróság azonban megjegyzi, hogy a korábbi Alkotmány alapján született ezen határozat is azt mondta ki, hogy az FVMr. akkor is vizsgált 4. § (1) bekezdése nem alkotmányellenes, illetve, hogy az egyesülési jogot érdemben nem érinti a tényésztőszervezetkénti elismerés hiánya. Hivatkozik továbbá a panaszos a 10/2011. (III. 9.) AB határozatra is [ABH 2011, 117.], mely egyebek mellett összefoglalta az egyesüléshez való jog addigi gyakorlatát, ez azonban tárgya szerint az egyesületek feletti, korlátlan (törvény által nem szabályozott és ezáltal nem behatárolt) ügyészi törvényességi felügyeleti jogkörrel foglalkozott.
- [28] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben az egyesüléshez való jog alaptörvénybeli tartalmából indult ki. Az Alaptörvény gyülekezési és egyesülési joggal kapcsolatos VIII. cikkének a kifejezetten az egyesülési jogra vonatkozó (2)–(5) bekezdései szerint: „(2) Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni. (3) Pártok az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában. A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak. (4) A pártok működésének és gazdálkodásának részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg. (5) Szakszervezetek és más érdek-képviselői szervezetek az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek.” E bekezdések közül jelen ügyben a pártokra vonatkozó (3)–(4) bekezdésnek nincs relevanciája, így annak vizsgálata a kérdéses ügy szempontjából mellőzhető. Az (5) bekezdés továbbá a nem civil szervezeti működésre vonatkozik, ahogyan azt az egyesülési jogról, a közhasznú

jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (a továbbiakban: Civil tv.) 2. § 6. pont *b*) alpontja is konkretizálja, mely szerint a Civil tv. „alkalmazásában civil szervezet: [egyebek mellett...] a Magyarországon nyilvántartásba vett egyesület – a párt, a szakszervezet és a kölcsönös biztosító egyesület kivételével – [...]”. Az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdése tehát – a külön nevesítettség okán – a szakszervezeteket és az egyéb érdek-képviselői szervezeteket kiemeli az egyesületek közül (amit a civil tv. csak megerősít), és az ilyen tevékenységre való alakulást, valamint magát az érdek-képviselői tevékenységet külön alaptörvényi védelem alá helyezi. Ebből következően az Alkotmánybíróságnak – megfelelő indítványra – mindenekelőtt azt kell vizsgálnia az egyesülési jog korlátozását sérelmező beadványoknál, hogy az indítványozó érdek-képviselői szervezet-e, ha pedig érdek-képviselői szervezet, akkor másodsorban azt, hogy ez a korlátozás az adott érdek-képviselői szervezet érdek-képviselői tevékenységének körébe tartozik-e. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a kutyaklubok lehetnek ugyan érdek-képviselői szervezetek, ám a tenyésztői tevékenység nem érdek-képviselői tevékenység, így eleve fel sem merülhet az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdésének sérelme. Mivel tehát jelen ügyben az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdése nem bír relevanciával, az Alkotmánybíróság – figyelemmel arra is, hogy a panaszos a VIII. cikk sérelmére hivatkozott kifejezett indítványt csak annak (2) bekezdése vélelmezett megsértése miatt terjesztett elő, vagyis az indítványhoz kötöttség elvére tekintettel – az egyesüléshez való jog sérelmének vizsgálatát érdemben csak a VIII. cikk (2) bekezdése vonatkozásában végezte el.

- [29] Az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése szerinti egyesületalapításhoz való jog magában foglalja a természetes személyek és az egyesületek azon jogát, hogy törvény által nem tiltott és más szervezeti formát nem előíró célra civil szervezeteket, egyesületeket alapítsanak, azokhoz szabadon, jogszabályi korlátozás nélkül, kizárólag az egyesületi alapszabály által arra rendelt szervek döntésének függvényében csatlakozhassanak, az egyesületből bármikor szabadon kiléphessenek, valamint az egyesület mint jogi személy azon jogát, hogy az egyesületnek az egyesületi működéshez és az alapszabályában foglalt céljainak megvalósításához nélkülözhetetlen belső életét létesítő okiratában, alapszabályában és más belső szabályzataiban önállóan, autonóm módon határozhassa meg és alakíthassa. Az egyesület szabad alapításához való, Alaptörvényben biztosított jog az egyesületek működése szabadságának szabályozását – kivéve az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdésében kiemelt szakszervezeteket és más érdek-képviselői szervezeteket – meghagyta a törvény-

hozó számára. Ez a védelem azonban nem terjedhet ki arra, hogy az egyesület tagjai tevékenységét olyan célok érdekében szervezze meg és hangolja össze, amely nem tartozik a civil szervezeti működés körébe, így különösen nem terjedhet ki arra, hogy bármilyen gazdasági jellegű tevékenységet alanyi jogon végezzen, illetve, hogy a korábban általa jogszerűen végzett, alapszabályában megfogalmazott, gazdasági jellegű tevékenység végzésére vonatkozó jogot az állam utóbb ne vonhatná el.

[30] A sérelmezett jogszabályi rendelkezések jogalkotói célja egyértelműen egy alkotmányos érték, a fajtatiszta ebek tenyésztésének és törzskönyvezésének hiteles, államilag ellenőrizhető és számonkérhető működése, melynek elérésének reális és megfelelő módja a fajtánként egy elismert tenyésztőszervezet állami elismerésével kellően biztosítható. Azon egyesület, mely korábban ilyen, az Átv. és az FVMr. által immáron korlátozott, gazdasági jellegű tevékenységet végzett, kétségtelenül sérelmet szenved, azonban ez a sérelem csak érintőlegesen tekinthető az egyesüléshez való joggal kapcsolatban állónak, mely miatt az Átv.-ben és az FVMr.-ben foglalt korlátozás – a bemutatott előnyökhöz képest – nem tekinthető szükségtelennek és aránytalannak. Azzal, hogy egy egyesület a korábban végzett, ám akkor is csak kiegészítő jelleggel végezhető valamely gazdasági tevékenységét többé törvény alapján nem végezheti, az egyesüléshez való jog lényegi tartalmát jelentő civil szervezeti működés, azaz a nem gazdasági jellegű célok érvényre juttatása, valamint a szabad egyesületalapítás, az ahhoz való szabad csatlakozás és az abból való szabad kilépés, továbbá az egyesületi autonómia nem szenved csorbát. Mivel az Átv. hatálya annak 2. §-a értelmében eleve csak az ebek gazdasági célú tenyésztésére terjed ki (és például a hobbitenyésztésre nem), így az egyesület által esetleg ellátott érdek-képviselési tevékenységgel való közvetlen összefüggés hiánya miatt az Átv. és az annak végrehajtására kiadott FVMr. rendelkezései fogalmilag nem sérthetik az egyesüléshez való jogot.

[31] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az állattenyésztésről szóló 1993. évi CXIV. törvény 2. §-ának „eb” szövegrésze, 21. § (3) bekezdése, 45/A. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontja, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.33.924/2013/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, továbbá a már hatályon kívül helyezett, a fajtatiszta ebek tenyésztési szabályairól szóló 64/1998. (XII. 31.) FVM rendelet 4. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének és a konkrét ügyben történő alkalmazhatatlanságának megállapítására irányuló alkotmányjogi

panaszt az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése vonatkozásában elutasította, az Alaptörvény B) cikk 1) bekezdése, valamint XXIV. és XXVIII. cikkei vonatkozásában pedig az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. március 30.

Dr. Stumpf István s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1347/2014.

